

henvisse til den kriminelle Aktionsmyndighed, saa vil jeg dertil bemærke, at der i dette Tilfælde aldeles ikke foreligger Noget som helst, som for mig kunde stille det som endog saa kun tvivlsomt, at der skulde være Grund for mig til at sætte den vedkommende Undersøgelsesdommer under Tiltale. I de Sager, som den ærede sidste Taler sigtede til, forelaa der ganske anderledes ophyste og beviste Misbrug, og der havde det heller ikke manglet paa Klager fra de Paagjældendes Side, altsaa paa bestemte Holdpunkter for en Undersøgelse.

S. Jensen: Det forekommer mig, at den høitærede Minister har taget denne Sag som en temmelig stor Ubetydelighed, og af Thingets andre Jurister, som have talt om denne Sag, har jeg ogsaa faaet det Indtryk, at det, som for mig egentlig synes at være Hovedsagen, for dem temmelig nær er en Biting. Det kan godt være, at det er en Eiendommelighed maasse baade hos Jurister og Theologer, at jo større de paagjældende Jurister og Theologer ere, desto større udvilles maasse denne Eiendommelighed, nemlig at de have en overordentlig Færdighed i, eftersom det passer sig, at slaa en stor Sag itu til en hel Mængde Binde og saa sige: Der kan De se; Sagen er i Grunden slet ikke videre stor, eller somme-tider sætte en hel Mængde i og for sig smaa Binde sammen og gjøre noget ganske overordentlig Stort ud deraf. Jeg tvivler selvfølgelig ikke paa, at det Svar, som den høitærede Minister gav, fra et juridisk Standpunkt set, jo er fuldstændig berettiget, og det er nu aldrig nogenstunde faldet mig ind at angribe det, da jeg har al mulig Respekt for at falde i Juristers Hænder. Men Sagen kan jo ogsaa ses fra et andet Standpunkt, som jeg synes man ikke maa forglemme; den kan ses fra det Standpunkt og fra det Indtryk, som den har gjort paa Folk i det Hele taget, altsaa den kan ses fra, om man vil, et mere socialt eller mere moralsk Standpunkt eller slikt. Jeg synes, at en Sag, som har gjort saa megen Opmærksomhed, er det ikke værd at behandle som nogen ren Ubetydelighed, som man kan se af med, at der formelt set i Grunden ikke er begaaet den allermindste Feil. Hvad der gjør Indtryk paa den offentlige Mening, det ville vi, hvad enten vi saa ere Jurister eller Theologer, eller hvad vi ellers ere, en Gang med Tiden, om ikke i dette Dieblis, saa i senere Tider, komme til at tage Hensyn til, og jeg synes netop, at i Tider som disse, som man jo ikke kan sige ere saadanne rolige og fredelige Tider i social Henseende, idet der

jo ikke alene her, men allevegne i Verden er meget stærk Bevægelse, skal man have sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne Ting, fordi der somme-tider kan komme noget Stort ud af noget Smaat. Man kan jo ganske vist sige: Herregud, at der bliver arresteret nogle Skomagervende, selv om de ere fuldstændig uskyldige, har jo ikke saa meget at betyde; en Skomagervend mere eller mindre er det ikke værd at tage det saa nøie med. En anden Sag vilde det være, hvis en Skomagervend havde arresteret en Afspesjor i Kriminal- og Politiretten, saa vilde Spørgsmaalet være mere alvorligt. Denne Betragtningssaa, at det ikke kommer saa nøie an paa nogle Skomagervende og den Slags Folk, var ganske vist fuldstændig berettiget for et Hundrede Aar siden, da den Slags Menne-sker slet ikke tillagde sig selv nogen som helst Betydning, og de mindre Samfundsklasser i det Hele heller ikke tillagde sig selv nogen videre Betydning; men enten det nu er saa, at disse Skomagervende ere uskyldige eller uskyldige, er det under alle Omstændigheder nu blevet den offentlige Mening blandt mange Klasser og Dele af Befolkningen, at de ere uskyldige, og det faar en vis Betydning; thi begynder man under de nuværende Forhold at arrestere Skomagervende, saa kan der komme Tider, hvor det bliver omvendt, hvor det, som sagt, maasse bliver Skomagervendene, der arresterer uskyldige Afspesjorer i Kriminal- og Politiretten og maasse nogle Flere i Tilgift. Det er det Spørgsmaal, det Store, der ligger bagved hele denne Sag, som jeg synes; den høitærede Justitsminister har overset. Men, som sagt, det hører maasse med til det juridiske Sag, at det egentlig Store overser man, og det maasse saa meget snarere, jo mere skarpsindig man i Grunden er. Jeg indrømmer, at det er overordentlig vanskeligt at være stor i alle Ting, den, der er stor i det Smaa, er somme-tider lille i det Store. Det maa jo være klart, synes jeg, for Alle, at hvis det nu virkelig forholder sig saaledes, som det var den ærede Forespørgers Overbevisning, og som det synes at være den almindelige Overbevisning blandt Arbejderstanden i Kjøbenhavn, saa ere vi her komne ind i en ny Akt af den Kamp, som føres mellem Fattige og Rige, denne Kamp, som den ærede Forespørger gjorde opmærksom paa, hvis første Akt bestaar i, at den store Industri berøver ved hele sin Virksomhed Arbejderne deres Subsistensmidler, hvis anden Akt er, at Arbejderne slutte sig sammen for at kæmpe for Tilværelsen, og hvis tredje Akt bestaar i, at nogle Autoriteter slutte sig